

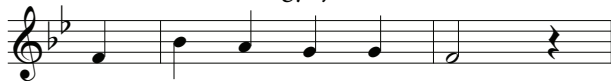
1. A jöt - tőd mi - ként vár - jam,
Ki min - de - nek - nek vá - gya,

Ho - gyan fo - gad - ja - lak,
Ki lel - kem é - ke vagy?

Ó, Jé - zus, gyújts e szív - be'

Most szent szö - vét - ne - ket,

Hogy ke - res - sem és ért - sem

Te szent tet - szé - se - det!

2. Ma Sionod hint néked / Zöld pálmaágakat,
És én is áldlak téged, / Mondván zsoldárokat.
A szívem örvendezve / Csak téged dicsóít,
És buzgón zengedezve / Hirdeti tetteid.
3. Ó, mit tettél te értem, / Mint szerzél örömet!
Nemrég még testem-lelkem / Kínok közt szenvedett,
És áldott országodból / Én, jaj, kiűzettem;
Te örök jóvoltodból / Azt visszanyerhettem.